

UOHSX0059B8V

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R122/2013/VZ-16806/2013/310/LPa

Brno 5. září 2013

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 26. 4. 2013, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, jež podal zadavatel –

- **Česká republika – Ministerstvo obrany**, IČ 60162694, se sídlem Tychonova 1, 160 00 Praha 6,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-18/2013/VZ-6474/2013/513/PPo ze dne 9. 4. 2013 ve věci přezkoumání úkonů výše uvedeného zadavatele učiněných při zadávání nadlimitní veřejné zakázky s názvem „**Praha, Pohořelec - rekonstrukce budovy č. 1 - realizace**“, jehož oznámení bylo v informačním systému veřejných zakázek uveřejněno dne 15. 6. 2012 pod ev. č. 7217011020991, ve znění oprav provedených dne 21. 6. 2012 pod ev. č. 7217011021634 a Úředním věstníkem Evropské unie dne 27. 6. 2012, pod ev. č. 2012/S 121-200610, ve znění oprav provedených dne 4. 7. 2012 pod ev. č. 2012/S 126-208616, a jejíž zrušení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 6. 12. 2012, pod ev. č. 7251011020991, kde dalším účastníkem je navrhovatel –

- **STAEG, spol. s r.o.**, IČ 25520059, se sídlem Průmyslová 738/8f, 682 01 Vyškov, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 22. 1. 2013 JUDr. Zdeňkem Klapkou, advokátem, IČ 13388771, se sídlem náměstí T. G. Masaryka 8, 796 01 Prostějov,

jsem na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-18/2013/VZ-6474/2013/513/PPo ze dne 9. 4. 2013 podle § 152 odst. 5 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) téhož zákona,

r u š í m

a věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

ODŮVODNĚNÍ

- I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže**
1. Zadavatel – Česká republika – Ministerstvo obrany, IČ 60162694, se sídlem Tychonova 1, 160 00 Praha 6 (dále jen „**zadavatel**“) uveřejnil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ oznámení o zahájení zadávacího řízení nadlimitní veřejné zakázky „Praha, Pohořelec - rekonstrukce budovy č. 1 - realizace“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), zadávané formou užšího zadávacího řízení, kdy toto oznámení bylo v informačním systému veřejných zakázek uveřejněno dne 15. 6. 2012 pod ev. č. 7217011020991, ve znění oprav provedených dne 21. 6. 2012 pod ev. č. 7217011021634 a Úředním věstníku Evropské unie dne 27. 6. 2012, pod ev. č. 2012/S 121-200610, ve znění oprav provedených dne 4. 7. 2012 pod ev. č. 2012/S 126-20861.
2. K prokázání technických kvalifikačních předpokladů stanovil zadavatel v bodě III. 2. 3) oznámení o veřejné zakázce požadavek na předložení přehledu průměrného počtu zaměstnanců uchazeče o veřejnou zakázku za období uplynulých tří let v souladu s ustanovením § 56 odst. 3 písm. e) zákona. Minimální limit zaměstnanců v každém roce přitom určil na 225 zaměstnanců.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

3. Ze seznamu podaných nabídek vyplynulo, že zadavatel ve lhůtě pro podání nabídek obdržel sedm nabídek, přičemž všechny splnily jak požadavky zákona, tak i zadavatele. Ze zprávy o posouzení a hodnocení je pak zřejmé, že na základě základního hodnotícího kritéria, nejnižší nabídkové ceny, byla jako nejvýhodnější vyhodnocena nabídka uchazeče STAEG, spol. s r.o., IČ 25520059, se sídlem Průmyslová 738/8f, 682 01 Vyškov (dále jen „**navrhovatel**“).
4. Dne 29. 10. 2012 obdržel zadavatel od uchazeče – MARHOLD a.s., IČ 15050050, se sídlem Jiráskova 169, 530 02 Pardubice - Zelené Předměstí (dále jen „**stěžovatel**“) námitky ze dne 26. 10. 2012, ve kterých stěžovatel namítl, že ze Sbírky listin vedené Krajským soudem v Brně vyplývá, že navrhovatel nesplňuje jeden z technických kvalifikačních předpokladů požadovaných zadavatelem, když průměrný počet zaměstnanců navrhovatele byl v roce 2009 pouze 161 zaměstnanců, v roce 2010 365 zaměstnanců a v roce 2011 opětovně 161 zaměstnanců. Stěžovatel upozornil zadavatele na skutečnost, že z tohoto důvodu by měl být navrhovatel z další účasti v zadávacím řízení vyloučen.
5. Na dotaz zadavatele k tomuto navrhovatel zaslal dne 30. 10. 2012 dokumenty, ve kterých deklaroval, že uvedený technický kvalifikační parametr splnil, na důkaz čehož přiložil výpisy z personálních statistik za uplynulé tři roky.
6. Rozhodnutím ze dne 6. 11. 2012 zadavatel stěžovatelovy námitky odmítl pro nesplnění formálních náležitostí. Dne 12. 11. 2012 pak stěžovatel podal námitky se stejným obsahem opětovně (dále jen „**druhé námitky**“). Těmto námitkám zadavatel svým rozhodnutím ze dne 22. 11. 2012 nevyhověl. Současně však zadavatel v rozhodnutí o druhých námitkách konstatoval, že ruší zadávací řízení, neboť, podle jeho názoru, nebyly v oznámení o zakázce vymezeny doklady, kterými měli zájemci o předmětnou veřejnou zakázku doložit požadovaný počet zaměstnanců v rozhodných 3 letech. Tím došlo z jeho strany k porušení ustanovení § 56 odst. 5 písm. b) zákona a vzhledem k tomu, že nápravy již nelze dosáhnout jiným způsobem, rozhodl o zrušení zadávacího řízení.
7. Svým rozhodnutím ze dne 3. 12. 2012 pak zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení, přičemž v odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl, že se řídil ustanovením § 84 odst. 2 písm. e) zákona a zrušil bez zbytečného odkladu zadávací řízení z důvodu hodného zvláštního zřetele, pro který nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Zrušení zadávacího řízení bylo pak ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 6. 12. 2012 pod ev. č. 7251011020991, přičemž v bodu 6. 5) tohoto zrušení bylo uvedeno, že zadavatel zrušil zadávací řízení na základě námítky uchazeče v souladu s ustanovením § 84 odst. 2 písm. e) zákona.
8. Proti tomuto rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení podal navrhovatel dne 14. 12. 2012 námitky, kterým zadavatel rozhodnutím ze dne 20. 12. 2012 nevyhověl. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval vyřízení námitek za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 31. 12. 2012 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „**návrh**“) k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“).

9. Ve svém návrhu navrhovatel předně namítl, že nebyly splněny veškeré předpoklady pro zrušení zadávacího řízení, když na straně zadavatele nebyly dány důvody hodné zvláštního zřetele tak, jak je předpokládá zákon v ustanovení § 84 odst. 2 písm. e). Dále pak namítl, že zadavatel tím, že podle jeho názoru nedostatečným způsobem odůvodnil své rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, dopustil se porušení zásady transparentnosti. Za situace, kdy zrušení zadávacího řízení obsahovalo kromě odkazu na § 84 odst. 2 písm. e) zákona pouze stručné odůvodnění, že ke zrušení došlo na základě námítky uchazeče, shledal navrhovatel tento způsob zrušení nečitelným, nekontrolovatelným a popírajícím možnost přezkumu.
10. Dále navrhovatel vyslovil nesouhlas s tvrzením zadavatele, uvedeným v rozhodnutí o navrhovatelových námitkách ze dne 20. 12. 2012, že sice zrušení zadávacího řízení nebylo odůvodněno, avšak jednalo se o pouhý formální nedostatek, jelikož důvody pro zrušení zadávacího řízení byly dány. K tomuto navrhovatel opětovně zdůraznil, že rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nebylo odůvodněno a ve svém důsledku tak tak bylo rozhodnutím nepřezkoumatelným.
11. Co se týče samotného zadavatelem uváděného důvodu pro zrušení zadávacího řízení, tedy nevymezení způsobu prokázání technického kvalifikačního předpokladu týkajícího se počtu zaměstnanců uchazeče o veřejnou zakázku v posledních třech letech, navrhovatel vyslovil přesvědčení, že tento důvod zrušení nemůže obstát, když ze zadavatelem koncipovaného parametru jasně vyplývá, že požadavky § 56 odst. 5 zákona byly naplněny, a že způsob prokázání tohoto kvalifikačního předpokladu vyplývá přímo ze zákona. Zrušení zadávacího řízení tedy navrhovatel považuje za bezdůvodné, přičemž se zásadním způsobem dotýká práv uchazečů o předmětnou veřejnou zakázku.
12. Závěrem navrhovatel navrhl, aby Úřad rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení zrušil. Navrhovatel dále navrhl, aby byla zadavateli uložena povinnost na základě výsledku zadávacího řízení rozhodnout o výběru nejvhodnější nabídky a následně uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky s navrhovatelem.
13. Zadavatel se k návrhu vyjádřil stanoviskem ze dne 4. 1. 2013, doručeným Úřadu dne 8. 1. 2013, ve kterém uvedl, že se sice dopustil formálního pochybení, když řádně neodůvodnil své rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení (zadavatel podle svých slov zapomněl ke svému rozhodnutí přiložit rozhodnutí o druhých námitkách stěžovatele, které obsahovalo odůvodnění zrušení zadávacího řízení), samotné zrušení zadávacího řízení ovšem podle něj proběhlo v souladu s ustanovením § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Zadávací řízení zrušil po té, co zjistil, že v zadávacích podmínkách nevymezil dostatečně způsob prokázání technického kvalifikačního předpokladu na počet zaměstnanců podle § 56 odst. 3 písm. e) zákona a způsob prokázání tohoto kvalifikačního předpokladu nevyplývá ze zákona. V důsledku toho zadavatel neobdržel vzájemně porovnatelné nabídky, přičemž nápravy podle jeho vyjádření nemohlo být dosaženo jiným způsobem, než zrušením zadávacího řízení. S ohledem na jím tvrzené skutečnosti zadavatel navrhl, aby Úřad správní řízení zastavil.

II. Napadené rozhodnutí

14. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace k šetřené veřejné zakázce, vyjádření zadavatele a na základě vlastních zjištění vydal dne 9. 4. 2013 rozhodnutí č. j. ÚOHS-18/2013/VZ-6474/2013/513/PPo, kterým ve výroku I. konstatoval, že zadavatel při zadávání veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v § 6 odst. 1 zákona, když z jeho rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nebyl zřejmý důvod, na základě kterého zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení, čímž nedodržel zásadu transparentnosti zadávacího řízení, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Výrokem II. pak konstatoval, že zadavatel nedodržel při zadávání veřejné zakázky postup podle § 6 odst. 1 zákona ve spojení s § 84 odst. 8 zákona tím, že z oznámení o zrušení zadávacího řízení nebyl zřejmý důvod, na základě kterého zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení, čímž nedodržel zásadu transparentnosti zadávacího řízení, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Jako opatření k nápravě Úřad výrokem III. zrušil rozhodnutí zadavatele ze dne 3. 12. 2012 o zrušení zadávacího řízení a oznámení zadavatele ze dne 3. 12. 2012 o zrušení zadávacího řízení. Výrokem IV. bylo zadavateli uloženo uhradit náklady správního řízení ve výši 30 000,- Kč.
15. Poté, co Úřad uvedl relevantní ustanovení zákona, vyjádřil se k rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Nejprve obecně pojednal o významu zásady transparentnosti a následně uvedl, že z rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 3. 12. 2012 není seznatelný důvod, jenž zadavatele ke zrušení zadávacího řízení vedl. Toto nedostatečné odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení pak nemohlo být dodatečně zhojeno tvrzením zadavatele obsaženým v jeho stanovisku k návrhu, že v důsledku opomenutí nebylo k rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení přiloženo rozhodnutí o námitkách stěžovatele ze dne 22. 11. 2012, z něhož důvod pro zrušení zadávacího řízení měl vyplývat. K tomuto Úřad zdůraznil, že právní účinky zrušení zadávacího řízení je způsobilé vyvolat pouze rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení nikoliv však jiné úkony učiněné zadavatelem v zadávacím řízení, byť by z nich důvody vedoucí ke zrušení zadávacího řízení byly patrné. Úřad tedy dospěl k závěru, že rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení nebylo dostatečně odůvodněno a bylo tak rozhodnutím netransparentním a dodal, že tím, že zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení neuvedl důvod, který jej k tomuto postupu vedl, nebylo možné, aby Úřad zpětně ověřil, zda v šetřeném případě skutečně nastal důvod hodný zvláštního zřetele, pro nějž by bylo možné zrušení zadávacího řízení aprobovat. Úkon zadavatele spočívající ve zrušení zadávacího řízení byl tak zjevně úkonem nepřezkoumatelným.
16. Co se týče oznámení o zrušení zadávacího řízení uchazečům o veřejnou zakázku, Úřad vycházel z ustanovení § 84 odst. 8 zákona, který zadavateli výslovně ukládá, aby v písemném oznámení o zrušení zadávacího řízení uvedl důvod, pro který bylo zadávací řízení zrušeno. Na základě uvedené zákonné dikce pak Úřad konstatoval, že pokud zadavatel byť i omylem uchazečům o veřejnou zakázku nikterak nezdůvodnil, proč rozhodl o zrušení zadávacího řízení, fakticky je tak zkrátil na jejich právech a vyloučil jejich možnost účinné obrany proti jeho postupu. Takovýto postup pak nelze pokládat za souladný se zákonem. K tomuto Úřad

podotkl, že navrhovatel se důvod pro zrušení zadávacího řízení prokazatelně dozvěděl až z rozhodnutí zadavatele o jeho námitkách, přičemž z dokumentace k veřejné zakázce není zřejmé, zda zadavatel o této skutečnosti dostatečně informoval ostatní uchazeče. Nelze tedy vyloučit možnost, že ostatní uchazeči o důvodu zrušení zadávacího řízení informováni vůbec nebyli.

17. Při úvaze, jakého opatření k nápravě zadavatelova nezákonného postupu zvolit, vzal Úřad v potaz skutečnost, že zadavatel nedodržel postupy stanovené zákonem při zrušení zadávacího řízení a tyto postupy mohly podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, rozhodl Úřad o zrušení dvou úkonů zadavatele - zrušení zadávacího řízení ze dne 3. 12. 2012 a oznámení o zrušení zadávacího řízení ze dne 3. 12. 2012 a vrátil tak zadávací řízení zpět do fáze posouzení a hodnocení nabídek.

III. Námitky rozkladu

18. Dne 26. 4. 2013 obdržel Úřad v zákonné lhůtě rozklad zadavatele ze stejného dne. V tomto zadavatel nejprve uvedl, že nezpochybňuje fakt, že svým neúmyslným opomenutím při tvorbě rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení porušil zásadu transparentnosti, zároveň ovšem vyslovil přesvědčení, že se Úřad v napadeného rozhodnutí nevypořádal s podstatnou skutečností, zda existovaly objektivní důvody pro zrušení zadávacího řízení a k této skutečnosti pak nepřihlédl ani při ukládání nápravného opatření. Odmítl pak i tvrzení Úřadu, že neuvedením důvodu, pro který zadavatel zrušil zadávací řízení, nebylo možno zpětně ověřit, zda v šetřeném případě skutečně nastal důvod hodný zvláštního zřetele.
19. Dále zadavatel ve svém rozkladu provedl částečný výklad pojmu důvody hodné zvláštního zřetele a také rozvedl konkrétní důvody, pro které považoval za nutné zadávací řízení zrušit. Co se týče uložení nápravného opatření, zadavatel se vyjádřil v tom smyslu, že v této části považuje napadené rozhodnutí taktéž za nesprávné, jelikož je mu tak de facto ukládána povinnost pokračovat v zadávacím řízení, které podle jeho názoru trpí vadami a zadavateli by tak nezbývalo nic jiného, než je opětovně zrušit. Odůvodnění napadeného rozhodnutí zadavateli ani neposkytuje právní jistotu, zda by při případném pokračování zadávacího řízení neporušil zákon. Zadavatel pak napadenému rozhodnutí vytýká, že se nevypořádal s námitkou navrhovatele, že nebyly dány důvody hodné zvláštního zřetele a podotýká, že Úřad v napadeném rozhodnutí nezohlednil skutečnosti mající podstatný vliv na zjištění skutkového stavu.

Závěr rozkladu

Z výše uvedených důvodů zadavatel navrhl, aby předseda Úřadu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s výsledky dokazování a aby napadeného rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.

Vyjádření navrhovatele k rozkladu

20. Vyjádřením ze dne 7. 5. 2013 se k rozkladu zadavatele vyjádřil navrhovatel, který se jednak ztotožnil s napadeným rozhodnutím Úřadu a jednak odkázal na svou argumentaci uvedenou v návrhu na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.

IV. Řízení o rozkladu

21. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci autoremedury a v souladu s § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

22. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal v celém rozsahu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu, popřípadě vyžadoval-li to veřejný zájem, přičemž jsem s přihlédnutím k závěru rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
23. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-18/2013/VZ-6474/2013/513/PPo ze dne 9. 4. 2013 rozhodl tak, jak je uvedeno výše, nerozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou proto v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci Úřadu k novému projednání. Současně je v tomto rozhodnutí vysloven závazný právní názor, který je Úřad při dalším projednávání věci vázán.

V. K námitkám rozkladu

Ke zrušení napadeného rozhodnutí

24. Jak bylo již uvedeno výše, Úřad ve výroku I. napadeného rozhodnutí konstatoval, že zadavatel při zadávání veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v § 6 odst. 1 zákona tím, že z jeho rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nebyl zřejmý důvod, na základě kterého zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení, čímž nedodržel zásadu transparentnosti zadávacího řízení, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.
25. V odůvodnění napadeného rozhodnutí pak Úřad zdůraznil, že zadavatel musí v zadávacím řízení postupovat tak, aby veškeré úkony, jež v průběhu zadávacího procesu učiní, byly přezkoumatelné, kdy jednou z podmínek nutných k tomu, aby bylo možno úkon zadavatele považovat za přezkoumatelný, je dodržení zásady transparentnosti. Úřad pak tomuto teoretickému závěru podrobil skutečnost, že zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 3. 12. 2012 neuvedl, kromě odkazu na ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona, bližší konkretizaci důvodů, pro které ke zrušení zadávacího řízení přistoupil. Na základě uvedených skutečností pak Úřad učinil závěr, že tím, že zadavatel ve svém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení neuvedl konkrétní důvod takového postupu, dopustil se porušení ustanovení § 6 odst. 1 zákona, když tento jeho úkon byl podle závěru Úřadu netransparentní a nečitelný.
26. Obecně lze k tomuto uvést, že obsahové náležitosti výroku správního rozhodnutí jsou zakotveny v ustanovení § 68 odst. 2 správního řádu, podle něhož ve výrokové části

rozhodnutí správní orgán mimo jiné uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Z uvedeného vyplývá, že aby byly dodrženy požadavky na obsah výrokové části správního rozhodnutí, musí být v jeho textu obsaženo právní ustanovení, podle kterého bylo ve věci rozhodováno, resp., jehož porušení se zadavatel dopustil. Formulace obsažená ve výroku I. napadeného rozhodnutí, že zadavatel nedodržel při zadávání předmětné veřejné zakázky postup podle § 6 odst. 1 zákona, který je dále specifikován, nepředstavuje dostatečné uvedení právního ustanovení, podle kterého bylo ve věci rozhodováno. Z dikce ustanovení § 6 odst. 1 vyplývá pro zadavatele veřejných zakázek, při postupu podle zákona, pouze obecná povinnost dodržovat základní zásady zadávání veřejných zakázek, tedy zásadu transparentnosti, rovného zacházení a zákaz diskriminace. Povinností k dodržování základních zásad zde uvedených jsou ovšem zavázáni pouze zadavatelé veřejných zakázek tehdy, pokud postupují podle zákona (až na výjimky vyplývající z § 18 zákona), a contrario se tedy mohou dopustit porušení některé z těchto obecných zásad pouze tehdy, pokud poruší postup, který jsou povinni podle zákona dodržovat. Na základě uvedených úvah je tedy možno učinit závěr, že nelze samo o sobě porušit ustanovení § 6 odst. 1 zákona, aniž by bylo porušeno i jiné ustanovení zákona, které by způsob takového porušení § 6 konkretizovalo. Ustanovení § 6 odst. 1 zákona totiž samo o sobě žádný zákonný či protizákonný postup zadavatele neobsahuje a proto musí jít vždy ruku v ruce s jiným ustanovením zákona, které by kladlo konkrétní požadavky na konkrétní postup či úkon zadavatele, který byl porušen.

27. V kontextu výše uvedeného lze tedy uzavřít, že Úřad při vydávání napadeného rozhodnutí nepostupoval správně, když ve výroku I. napadeného rozhodnutí uvedl jako důvod pro konstatování porušení zásady transparentnosti zadavatele pouze odkaz na ustanovení § 6 odst. 1 zákona bez návaznosti na konkrétní povinnost, kterou by zadavatel porušil, a dopustil se tak vady nezákonnosti tohoto výroku. Ani z odůvodnění napadeného rozhodnutí pak není seznatelný zákonný důvod, pro který ve výroku I. Úřad konstatoval porušení zásady transparentnosti, které se měl zadavatel dopustit absencí odůvodnění v jeho rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Odkaz na ustanovení § 6 odst. 1 zákona, které obsahuje pouze obecné zásady postupu podle zákona, není dostatečný v zásadě proto, že povinnost, kterou zadavatel při vydání svého rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení podle názoru Úřadu porušil, zákon o veřejných zakázkách v žádném ze svých ustanovení zadavateli výslovně neukládá a z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, na základě jakých skutečností podložených zákonem tedy Úřad rozhodl ve výroku I. tak, jak rozhodl. Výrok I. napadeného rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelný pro nedostatek uvedených důvodů, pro které byl vydán.
28. S nedostatečným odůvodněním výroku I. napadeného rozhodnutí je pak v přímé souvislosti i rozhodnutí Úřadu v části výroku III. napadeného rozhodnutí, ve kterém jako opatření k nápravě Úřad zrušil rozhodnutí zadavatele ze dne 3. 12. 2012 o zrušení zadávacího řízení, právě z důvodu, že z něj nebyl zřejmý důvod, na základě kterého zadavatel ke zrušení zadávacího řízení přistoupil. Vzhledem k výše uvedenému závěru o nepřezkoumatelnosti výroku I. napadeného rozhodnutí z důvodu nedostatečného vyjasnění důvodů, pro které Úřad ve výroku I. napadeného rozhodnutí rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno, je nutno

stejný závěr učinit i v případě výroku III. napadeného rozhodnutí, který s výrokem I. napadeného rozhodnutí a jeho odůvodněním úzce souvisí. Pokud se Úřad nedostatečně vypořádal s odůvodněním výroku, kterým konstatoval porušení zákona, nelze považovat za správný a přezkoumatelný ani výrok navazující, kterým je v zadávacím řízení na základě tohoto pochybení zadavatele ukládáno nápravné opatření. Odůvodnění obou těchto výroků musí být ve vzájemném souladu a z odůvodnění výroku III. musí jasně vyplývat, na základě jakého prokázaného pochybení a z jakého důvodu bylo k nápravnému opatření přistoupeno. Vzhledem k tomu, že jsem získal pochybnosti o správnosti výroku I. napadeného rozhodnutí, který neobsahuje konkrétní zákonné ustanovení, které zadavatel svým postupem při vydání rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení porušil a Úřad ani v odůvodnění tohoto výroku neprovádí dostatečný výklad svých úvah, které jej k vydání tohoto výroku vedly, nelze se ztotožnit ani s výrokem navazujícím, který se z tohoto pohledu jeví taktéž jako nepřezkoumatelný.

29. Lze se naopak ztotožnit s konstatováním Úřadu, učiněném ve výroku II. napadeného rozhodnutí, že zadavatel nedodržel při zadávání veřejné zakázky postup podle § 6 odst. 1 zákona ve spojení s § 84 odst. 8 zákona tím, že z oznámení o zrušení zadávacího řízení nebyl zřejmý důvod, na základě kterého zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení. Zde je na rozdíl od předchozího případu zákonem v ustanovení § 84 odst. 8 explicitně stanoveno, že je zadavatel povinen odeslat písemné oznámení o zrušení zadávacího řízení ve lhůtě zde uvedené všem svým zájemcům či uchazečům s uvedením důvodu. Pokud tedy zadavatel zrušení zadávacího řízení v písemném oznámení dostatečně určitě neodůvodnil, dopustil se tím porušení § 84 odst. 8 zákona a tímto i zásady transparentnosti vyjádřené v ustanovení § 6 odst. 1 zákona. Úřad pak správně posoudil nezbytnost zrušení takového nezákonného úkonu zadavatele v části výroku III. napadeného rozhodnutí. Jak výrok II. tak i odpovídající část výroku III. napadeného rozhodnutí jsou ze strany Úřadu dostatečně odůvodněny a jejich odůvodnění je plně srozumitelné a je z něj seznatelné, jakými skutečnostmi a úvahami se správní orgán při svém rozhodování řídil.
30. K uvedenému tedy konstatuji, že napadené rozhodnutí ve výroku I. trpí vadami, které mají vliv na zákonnost a přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a kteréžto se pak projevují i v části výroku III. napadeného rozhodnutí, přičemž vzhledem k tomu, že nebyly naplněny podmínky pro to, aby bylo tento rozpor s právními předpisy možno napravit přímo v řízení o rozkladu postupem podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, shledal jsem důvody pro zrušení napadeného prvostupňového rozhodnutí Úřadu, jak je uvedeno výše. Výroková část rozhodnutí jako autoritativní nositelka úpravy práv a povinností, v níž je obsaženo právní řešení otázky, která je samotným předmětem správního řízení, musí být správním orgánem, který vydává rozhodnutí, sestavena zcela precizně a jednoznačně bez toho, aby její znění umožnilo dvojí výklad. Stejně tak i odůvodnění rozhodnutí musí korespondovat se závěry vyslovenými ve výroku rozhodnutí.
31. Vzhledem k provázanosti jednotlivých výroků napadeného rozhodnutí i jejich odůvodnění jsem přistoupl v zájmu zachování transparentnosti ke zrušení všech výroků napadeného rozhodnutí a vrácení orgánu dohledu k dalšímu řízení.

32. V novém rozhodnutí tedy Úřad zohlední závazný právní názor učiněný v tomto rozhodnutí, tedy že ve výroku I. napadeného rozhodnutí je třeba při popisu pochybení zadavatele vycházet z konkrétního ustanovení zákona, jehož postup zadavatel porušil, když obecný odkaz na ustanovení § 6 odst. 1 zákona, jehož dikce neobsahuje žádný konkrétní postup, jehož porušení by se zadavatel mohl dopustit, je v tomto nedostačující.
33. Orgán dohledu následně musí pregnantně odůvodnit výrok I. napadeného rozhodnutí, zejména se vypořádat s otázkou, na základě jakých skutečností a úvah dospěl k závěru, že zadavatel nepostupoval v souladu se zákonem, když z jeho rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 3. 12. 2012 není seznatelný důvod tohoto jeho rozhodnutí. Toto pak v kontextu skutečnosti, že zákon o veřejných zakázkách takovouto povinnost zadavateli v žádném svém ustanovení výslovně neukládá.
34. V návaznosti na požadavky na nové posouzení skutečností výše uvedených pak Úřad zavazuje jeho nově učiněné závěry posoudit ve vztahu k části výroku III. napadeného rozhodnutí, tedy k části týkající se uložení nápravného opatření spočívajícího ve zrušení úkonu zadavatele – rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 3. 12. 2012 a zejména posouzení důvodnosti jeho uložení v kontextu zákonných předpokladů pro jeho uložení vyplývajících z ustanovení § 118 odst. 1 zákona. Dále Úřad v odůvodnění nového rozhodnutí pregnantněji odůvodní skutečnosti, na jejichž základě přistoupil k uložení nápravného opatření.

K námitkám rozkladu

35. Nad rámec uvedených závěrů, když jsem s ohledem na povinnost vyplývající z ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu, aniž by zadavatel tyto vady ve svém rozkladu namítal, vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí trpí vadami nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti, které samy o sobě zavdaly důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, nepovažuji za nutné se dále vyčerpávajícím způsobem zabývat skutečnostmi, namítanými zadavatelem v rozkladu. Pouze na okraj však ke stěžejní námitce zadavatele, že se Úřad v napadeném rozhodnutí nevypořádal s podstatným faktem, a to zda existovaly objektivní důvody pro zrušení předmětného zadávacího řízení a k této skutečnosti nepřihlédl při rozhodnutí o opatření k nápravě, uvádím následující. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně osvětlil skutečnost, z jakého důvodu nemohl při posuzování samotné oprávněnosti zrušení zadávacího řízení vycházet z dokumentace o veřejné zakázce, popř. ze zadavatelova rozhodnutí o druhých námitkách stěžovatele, nýbrž pouze z relevantního úkonu zadavatele, tedy z oznámení zadavatele o zrušení zadávacího řízení ze dne 3. 12. 2012. (Úřad zde nepřesně uvádí rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, přičemž z výše uvedeného je zřejmé, že relevantním dokumentem ve vztahu k uchazečům je právě oznámení jim povinně zadavatelem doručované.) Pokud v tomto oznámení nebyl dostatečně specifikován důvod pro zrušení zadávacího řízení, nemohlo jeho doručení uchazečům způsobit předpokládané právní účinky a uchazečům tak nepočala běžet ani lhůta k podání námitek proti zrušení zadávacího řízení, která je s řádným doručením oznámení spjata. Pouze toto oznámení je totiž způsobilé vyvolat skutečnost, že se uchazeči seznámí s důvodem, proč bylo zadávací řízení zrušeno. Není možné, aby zadavatel ve svém oznámení o zrušení zadávacího řízení nevedl relevantní důvod a snažil se toto své pochybení zhojit

odkazem na jiné části dokumentace. Připustit takovýto postup by se přičilo požadavkům transparentnosti zadávacího řízení, když by zadavatel mohl de facto i dodatečně uvést jakýkoliv důvod pro zrušení zadávacího řízení a tento si libovolně měnit. Jediným způsobem, jak tomuto nezákonnému postupu zabránit je zcela jednoznačně specifikovat důvod pro zrušení zadávacího řízení v oznámení o zrušení adresovaném uchazečům. Jen takovýto způsob zveřejnění důvodu pro učinění úkonu zrušení je pak v kontextu zachování transparentnosti oprávněn posoudit Úřad, který i když je schopen z jiných částí zadávací dokumentace rozeznat předpokládaný důvod zadavatele pro zrušení zadávací dokumentace, nemůže na tyto indicie a vyjádření zadavatele brát zřetel.

36. Z uvedeného důvodu nemohl Úřad v rámci napadeného rozhodnutí posoudit samotný důvod uváděný zadavatelem ke zrušení zadávacího řízení a zohlednit jej pak i při ukládání opatření k nápravě. V souvislosti s uvedeným se ztotožňuji i s názorem Úřadu vysloveným v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že skutečnost, že důvod pro zrušení zadávacího řízení byl seznatelný z rozhodnutí zadavatele o námitkách stěžovatele, nemohl suplovat odůvodnění, které mělo být součástí oznámení zadavatele o zrušení zadávacího řízení už jen z toho důvodu, že není postaveno na jisto, zda bylo ostatním uchazečům, kromě stěžovatele, rozhodnutí zadavatele o druhých námitkách stěžovatele taktéž doručeno a tito tak měli možnost se s ním seznámit.
37. Vzhledem k tomu, že při přezkumu napadeného rozhodnutí byla zjištěna zásadní pochybení, která zapříčinila jeho zrušení, přičemž podle závazného právního názoru učiněného v tomto rozhodnutí přistoupí orgán dohledu k novému posouzení relevantních skutečností, které pak zohlední při vydání rozhodnutí nového, nepovažují dále za potřebné se dalšími argumenty zadavatele zabývat.

VI. Závěr

38. Po zvážení aspektů dané věci z hlediska zákonnosti a po zjištění, že napadené rozhodnutí bylo zatíženo vadou majícími vliv právě na jeho zákonnost, jsem dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro jeho zrušení a pro vrácení věci k novému rozhodnutí orgánu dohledu. V novém řízení je Úřad dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu vázán právním názorem odvolacího orgánu.
39. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit Úřadu k novému projednání, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Česká republika – Ministerstvo obrany, Tychonova 1, 160 00 Praha 6
2. JUDr. Zdeněk Klapka, advokát, náměstí T. G. Masaryka 8, 796 01 Prostějov

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy